

Fra Senja. En strabasiøs tur.

En 65 år gammel mann, Ole Andersen fra Kvanli på innersiden av Senja, var fornylig gående over fjellet til Straumsnes på yttersiden, for bl.a å hente sig kokfisk hos kjenninger blant fiskerne der. Han overnattet derute, og andre dagen blev det å gå i besøk og hente fisk hos flere av naboene. Tilslutt hadde han fått så mange fisk at børen veiet nærpå 50 kilo.

I 2 tiden om ettermiddagen tok han på vei fra Straumsnes. Han måtte delvis gå langs fjæren og for det meste bære skiene. I Straumsbotn pustet han ut på en gård og la så i vei. Været var fint men børen var tung og føret likeså. Kommet op på snauheia — han hadde da hvilt ut et par gange - kom råskodda sigende tett innover landskapet. Da han ikke fant hverken mål eller med, måtte han ta «på stedet hvil» i håp om at skodden skulde lysne.

Det blev en hustrig natt. Han holdt det gående til kl. 4 på morgensiden og begynte da å gå videre, men la kursen mer nordover da han trodde lettere å få kjenning av landskapet der, og det svarte til. Da det gryet av dag kjente han sig igjen og kom til slutt ned til Tverråsen efter å ha sett lysene derfra en kort tid.

Forferdelig utgådd, ussel og frossen kom han inn til kjente folk ber, fikk mat og kvil og var om ettermiddagen i god vigør og tok hjemover til Kvanli igjen med fiskebøren. Turen var selvsagt meget anstrengende. Men så hadde han spist godt på ikke mindre enn 8 steder og drukket ikke mindre enn 16 kopper kaffe hos folk på yttersiden om dagen før han la avsted på turen innover fjellheia. Det har hendt før at han har båret 65 kilos tyngde den samme — over 3 mil lange vei.

*

Som bekjent omkom fornylig en kvinne, i 45 års alderen på en lignende tur.

To gutter hadde fulgt henne paa vei saalangt til hun trodde aa klare sig selv, det hun ikke gjorde. Hun hadde med sig en handkuffert og maatte dessuten bære skiene, da føret var umulig.

Det viste sig at hun tilslutt ikke har klart aa bære disse lengere, men har lagt dem igjen. Da hun saa er kommet ned av fjellheia bar ikke den dype sne og hun sakk dypt nedi. Utmattet har hun saa samlet en del riskvist og saa lagt sig til å hvile og er saa sovnet inn i den siste søvn.

*

Fra aarene langt tilbake i tiden da folk først bosatte sig på disse kanter, til nu er mangt et drama hendt, og mangen gang har folk satt livet paa spill.

Det er nu aa haape at veiforbindelsen over øya snart maa bli til virkelighet saa den opvoksende slekt kan bli spart for de gjenvordigheter deres fedre har hatt naar det gjaldt samferdselen over øya og med fastlandet.

Senjaverring.